

Karli Filipš

Dečko
sa Stilom

Prevela Jelena Nikolić

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2010.

Za Džanel Denison, jer je bila tu dan za danom i pratila stranicu po stranicu, red po red, reč po reč. Pa onda opet sve iz početka.
Ova ne bi bila napisana bez tebe!

POSEBNA ZAHVALNOST

Još jednom hvala Lindi Su Kuper što je odgovarala i na moja najbeznačajnija pitanja i što je napisala *Istinski plavo*. Sam bog te je poslao! Sve greške su samo moje.

PRVO POGLAVLJE

Pozornik Rik Čendler zaustavio je patrolna kola ispred mirne kuće u ulici Fulton i oprezno izašao. Jorkšir Fols, gradić u državi Njujork, imao je 1.725 stanovnika. Stopa kriminala bila je mala u poređenju s velikim gradovima, a ljudi su imali živopisnu maštu. Na primer, poslednji veliki talas kriminala uzdigao se oko kradljivca gaća, a što je najbolje, Rikov mlađi brat Roman bio je prvi među osumnjičenima.

Liza Barton, žena koja je ovog popodneva uputila hitan poziv policiji, bila je nastavnica u osnovnoj školi, ne baš sklona preterivanju, a ni plašljiva, a Rik – mada ni sada nije predosećao nikakvu nevolju – ništa nije uzimao zdravo za gotovo. Preliminarnim pregledom terena utvrdio je da je sve bezbedno pa je prešao preko dvorišta i popeo se uz kamene stepenice. Vrata su bila dobro zatvorena i on je glasno pokucao. Zatresle su se zavese na prozoru sa strane, a iza njih su se oprezno pojavile nečije oči.

„Policija.“ Obelodanio je svoje prisustvo. Usledio je zvuk otključavanja brave dok se vrata nisu odškrinula. „Pozornik Čendler“, rekao je, držeći ruku na pištolju iz predostrožnosti.

„Hvala bogu.“ Prepoznao je glas vlasnice kuće. „Mislila sam da nikad nećeš stići.“

Lizin zadihani i promukli glas nije ga zaprepastio. Uprkos tome što je bila konzervativna nastavnica, saznao je da se Liza loži na njega. I ranije je iznosila seksualne ponude i, premda nije želeo da

pomisli da je bez razloga zvala policiju, zbog njenog zavodljivog glasa Rik je stisnuo vilicu. „Prijavila si neko uznemiravanje?“ pitao je.

Vrata se širom otvoriše. On uđe unutra – isprva sa oprezom – jer ona još nije bila izašla iza zaklona masivnih vrata od hrastovine.

„Prijavila sam potrebu za policijskim prisustvom.“ Gurnula je vrata koja se zatvoriše iza njega. „Prijavila sam potrebu za tobom.“

Neki unutrašnji osećaj govorio mu je da nema potrebe za proceduralnim merama zaštite pa je sklonio ruku s pištolja u opasaču. Ali zadržao je oprez i, kad je udahnuo vazduh, shvatio je da ga instinkt ne vara. Okružio ga je težak miris parfema i uključili su se svi muški mehanizmi odbrane koje je posedovao. Nakašljao se, daveći se u nečemu što je valjda trebalo da bude moćan afrodizijak. I bio je moćan, ali žena koja je uputila telefonski poziv bila je osuđena na razočaranje. Jedino što će se tu popaliti bila su svetla.

Pritisnuo je prekidač na zidu u istom trenutku kada je Liza izašla na videlo. Trebalo je da ga iznenadi njena pojava, ali valjda je bio isuviše otupeo usled nedavnih dešavanja. Neugledna nastavnica preobrazila se u drsku dominu. Ceo kostim, od njenih crnih kožnih čizama koje su sezale do polovine butina, preko kožnog korseta, pa do divlje, tamne i perverzne kose, poručivao je: uzmi me sad, na podu, uza zid, nije važno gde.

Rik je zatresao glavom. Iako je već znao odgovor, ipak je pitao: „Šta se dešava, kog đavola?“

Ramenom se oslonila na zid i zauzela izazovnu pozu. „To bi do sada trebalo da bude očigledno. Odbio si ponudu svake obične žene u gradu, uključujući i moju. Spremam se da to promenim. Uprkos svom poslu i normalnom izgledu, ja umem da budem *neverovatno* neobična.“ Uperila je u njega nalakiranim crvenim noktom. „Dođi da ti pokažem svoje rekvizite.“

Rik je na to samo podigao obrvu. A potom mu se oteo težak uzdah, jer je bio siguran samo u jedno. Njegova majka Rejna, koja

voli da se petlja u sve, stajala je iza Lizinih upornih i ne baš suptilnih napada.

Rejna je svim ženama utuvila u glavu da bi se njen srednji sin smirio samo kad bi našao neku posebnu osobu koja bi mu stalno držala pažnju. Liza je, poput mnogih drugih žena u gradu, očigledno primila k srcu reči njegove majke. Iako je Rejna s pravom mislila da Rik ceni jedinstvenost, varala se ako je verovala da će se on ikada više oženiti, a kamoli imati decu. S obzirom na njegovo prethodno bračno iskustvo, trebalo je da majka bude pametnija.

Zašto bi rizikovao da mu srce bude slomljeno kad može da uživa u nepreglednom nizu žena bez uplitanja bola? Iako je njegova reputacija plejboja bila uveliko preuveličana, činjenica je bila da on uživa u ženama. Ili je bar uživao sve dok ženska populacija Jorkšir Folsa nije pokrenula sveopšti atak na njegov status neženje.

„Pa, da li si spreman da me vežeš?“ Liza je zazveckala krznanim lisicama u njegovom pravcu.

Da je neko drugo vreme i neko drugo mesto, ma do đavola – neka druga žena, možda bi ga i zainteresovala. Ali s Lizom nije bilo te hemije i više je želeo njeno prijateljstvo nego njene ženske čari. Prekrstio je ruke na grudima i rekao joj ono što je rekao i prethodna dva puta kad mu je iznosila takve predloge, mada ne ovako otvoreno kao sada: „Žao mi je. Nisam zagrizao.“

Trepnula je, a u očima joj se iznenada pojavio neki nagoveštaj ranjivosti. „U redu je. Ja mogu da grickam za oboje.“ Nasmešila se, otkrivajući bele zube, a njene reči su raspršile svaku iluziju blagosti koju je pomislio da je video.

„Ne sad, Lizo.“ Protrljao je bolne slepoočnice. „Da budem iskren, ni bilo kad.“ Te reči mu nisu lako pale. Rik je brinuo za njena osećanja uprkos njenim napadačkim postupcima. Ipak ga je majka vaspitala da bude džentlmen. Ali kladio bi se da čak ni Rejna, ma

kako naporna bila, nije pretpostavljala koliko daleko će žene Jorkšir Folsa da idu ne bi li privukle njegovu pažnju.

Ako je Liza više volela kožu nego čipku, verovatno je posedovala i grubu stranu. Osim toga, morala je da zna da ovako razmetljivim gestom rizikuje odbijanje. Baš kao što je i on znao da rizikuje reprizu ove epizode ako iole omekša prema njoj. To se dešavalo i ranije, ne samo s Lizom. Druge žene, drugi sramni podvizi. Ovo je bio treći pokušaj zavodjenja ove sedmice.

Slegnula je ramenima i skrenula pogled, očigledno zbunjena nego što je htela da prizna. Ali opet se povratila, ovaj put liznuvši jezikom svoje sjajne usne. „Jednog dana ću pogoditi pravu žicu.“

Sumnjao je u to. Rik je pošao ka vratima, ali onda se okrenuo. „Možda bi trebalo da obratiš pažnju na činjenicu da je protivzakonito zvati policiju ako stvarno nisi u nevolji.“ Trebalo bi da objavi proglas u novinama, ali zašto zalud trošiti drveće i mastilo kad žene neće da slušaju? A i zašto bi, kad je njegova odlučna majka želela unučad i nije joj bilo važno koji će sin prvi da joj ih podari.

„Vidimo se na nastavničkoj obuci IZAZOV*“, rekla je Liza pre nego što je zatvorio vrata za sobom.

„Sjajno“, promrmljao je.

Sat kasnije, kad mu je smena već bila pri kraju, Rik je iskoristio vreme da popuni izveštaj, izostavljajući izvesne detalje svog poslednjeg obilaska. Nije smatrao da će Lizi prirediti ikakve neprijatnosti ako incident prijavi kao lažnu uzbunu. Ali nadao se da je najnovije odbijanje očitalo nastavnici lekciju o bespotrebnom pozivanju policije.

Podigao je gumicu i naciljao na drugi kraj prostorije. Svojevremeno su mu majka i ta njena bulumenta žena bile zabavne, ali više ne. Morao je nekako da ih natera da odstupe, ali proklet bio ako je

* U originalu: DARE – Drug Abuse Resistance Education – obuka za otpor korišćenju droge. (Prim. prev.)

znao kako to da učini. Začkiljio je očima i ispalio gumicu. Pogodila je metu – sliku priglupih mladenaca, iscepanu iz nekog magazina, koja je visila na prljavom zidu bež boje. „Pravo u centar.“

„Bolje ti je da mama to ne vidi.“

Rik se okrenuo kad mu je Čejs, njegov najstariji brat, prišao s leđa i pridružio mu se za stolom.

Čejs se smejao, ali Rika to nije zabavljalo. Rejnina odlučnost bila je legendarna. Čak ni bolesno srce nije je usporilo. Nije joj bilo dovoljno što je oženila njihovog najmlađeg brata, Romana. Ne, u svom pohodu na unuke sad se okomila na Rika.

Čejs je bio pravi neženja koji je već pomogao Rejni da podigne njegovu mlađu braću nakon smrti njihovog oca dvadeset godina ranije. Pošto je obavio svoju porodičnu dužnost, bio je izuzet iz većine provodadžijskih šema svoje majke – za sada.

Rik nije bio te sreće. „Čovek bi pomislio da je mama previše zauzeta svojim obnovljenim društvenim životom da bi se maltretirala i s mojim.“

Nakon toliko godina udovištva, njegova majka je počela da izlazi s muškarcima. *Uvrnut izraz za ženu njenih godina*, mislio je Rik. Ali to je radila: izlazila s doktorom Erikom Felonom. Njena usamljenost zabrinjavala je svu trojicu njenih sinova i Rik je bio presrećan što je konačno nastavila svoj život. Samo, bio se ponadao da će biti previše zaokupljena svojim novim životom da bi se petljala u njegov.

Čejs je slegnuo ramenima. „Mama nikad nije toliko zauzeta da se ne bi petljala. Gledaj čime sve sad žonglira: s jedne strane – do-bri doktor, a s druge pokušava da iscima bebu od Romana i Šarlot“, rekao je, misleći na njihovog najmlađeg brata i njegovu novopečenu ženu. „I da bude reditelj tvog društvenog života.“ Podigao je olovku i vrteo je između dlanova.

Rik je razgibavao ramena, pokušavajući da opusti mišiće, napete od previše vremena provedenog u patroli. U njihovom malom gradu, hijerarhija ništa nije značila, i svi momci su uskakali u patrolne smene.

„Barem joj Erik zaokuplja pažnju“, reče Čejs.

„Ali nedovoljno. Možda je vreme da joj nađemo neki posao. Ti bi trebalo da je zaposliš.“

„Kao šta?“ Čejs nije krio zaprepašćenje u glasu.

„Trač kolumnista deluje mi prikladno“, prasnua je Rik i izazvao osmeh i na bratovljevom licu.

Ali Čejs se brzo otreznio. „Nema šanse da nju dovedem u kancelariju. Odmah će početi i meni da se petlja u društveni život.“

„Koji društveni život?“ nacerio se Rik. Čejs je bio toliko prokletu povučen da Rik nije mogao a da ne maltretira svog ozbiljnijeg brata.

Čejs je zatresao glavom. „Toliko toga ne znaš o meni.“ Lukavi osmeh mu iskrivi usne dok je prekrštao ruke na grudima. „Užasno si tup za jednog policajca.“

„Zato što sve zadržavaš za sebe.“

„Upravo tako.“ Čejs je klimnuo glavom, a zadovoljstvo je svetlucalo u njegovim plavim očima. „Ja volim svoju privatnost i zato glasam da mi pustimo mamu da se još malo bavi tvojim ljubavnim životom.“

„Baš ti hvala.“ Razgovor o Rejni podsetio je Rika na njeno uplitanje, i u mislima se ponovo vratio na svoj poslednji obilazak tog dana. „Jesi li video Lizu Barton u poslednje vreme?“ upitao je brata.

„Jutros, kod Normana, dok je doručkovala. Što?“

Slegnuo je ramenima. „Samo pitam. Ovog popodneva sam imao lažnu uzbunu kod nje.“

Čejs se trgnuo, očigledno s probuđenim novinarskim instinktima. „Kakvu lažnu uzbunu?“

„Uobičajenu.“ Nema smisla sada govoriti Čejsu da je nastavnica volela sado-mazo akciju uz svoju kajganu. Verovatno je bila dovoljno osramočena, a Rik nije bio od onih koji prepričavaju ljubavne zgrade. Čejs ga je naučio da poštuje žene, zasluživale one to ili ne. „Neka buka napolju.“ Slegnuo je ramenima. „Sve je bilo bezbedno.“

„Verovatno neka životinja.“

Rik je klimnuo glavom. „Je li ti delovala napeto?“

Čejs je zavrteo glavom. „Nimalo.“

„Dobro je.“

„Kad smo već kod večere...“ Čejs ustade sa stolice.

„Ja nisam.“

„E pa ja jesam. Jesi li spreman da se uputimo kod mame?“

Riku zakrčaše creva, podsećajući ga na to da je gladan koliko i njegov brat.

„To mi zvuči kao dobar plan. Hajdemo.“

„Rik, čekaj.“ Feliša, dežurna dispečerka, uđe u sobu. „Neka žena se zaglavila u vozilu na trasi 10 koja vodi prema gradu. Filips je kasno stigao. Možeš li ti da se pozabaviš time dok se on pripremi za smenu?“

Rik je klimnuo glavom. „Zašto da ne?“ To će odgoditi suočavanje s majkom i njenim oštrim pitanjima o njegovom društvenom životu. Okrenuo se prema bratu. „Reci mami da mi je žao i da ću stići što pre budem mogao.“

„Neću spominjati taj kez na tvom licu, niti olakšanje koje očigledno osećaš što si dobio odlaganje. Ali ako tamo kod nje čeka neka ženska, platićeš“, rekao je Čejs.

Feliša priđe Čejsu, samopouzdana i ženstvena čak i u policijskoj uniformi. „Ja završavam za pet minuta. Povedi me kod svoje majke i ja ću te spasti njenog provodadžisanja.“ Zatreptala je trepavicama iznad očiju boje lešnika.

Rik je posmatrao sa zanimanjem. Feliša je imala dobro srce i još bolje telo, sa svim oblinama i ženstvenošću ispod odeće. Ni slepcu ne bi promakla činjenica da je zgodna ženska.

„Pa šta kažeš?“ upita ona Čejsa.

On se nacerio i obgrlio je oko ramena, a prsti su mu visili u opasnoj blizini onih oblina koje je Rik maločas primetio.

„E sad, znaš da ne mogu da te povedem kući sa sobom, dušo. Jezici bi se razvezali, a mi bismo se već koliko sutradan našli na naslovnoj strani *Gazete*“, rekao je Čejs, spomenuvši svoj magazin.

Feliša ispusti prenaplašen uzdah. „U pravu si. Jedna noć s najstarijim Čendlerom i moj ugled bi bio uništen.“ Stavila je ruku na čelo sa očiglednim dramskim gestom. „Na šta li sam mislila?“ Nasmejala

se, a potom ispravila i poravnala bluzu. „Osim toga, imam sastanak. Bolje da pustimo Rika da ode do tog nasukanog vozila“, reče Feliša. „Vidimo se, Čejs.“

„Vidimo se“, rekao je on, a onda se okrenuo prema Riku. „A tebi je bolje da požuriš do mame čim budeš mogao.“

Rik je vrteo glavom. „Ne brini. Siguran sam da mama smatra kuću neutralnom teritorijom. Ne bi ti nameštala dok je i ona tu da trpi posledice.“ Posegnuo je za ključevima od kola.

„Kad je mama u pitanju, ne bih se ja previše opuštao“, upozorio ga je Čejs.

Rik je priznao da je njegov brat u pravu kad je desetak minuta kasnije shvatio da je na putu da odgovori na još jedan hitan poziv i spasava još jednu damu u nevolji. Na osnovu prethodnog iskustva, Rik je sumnjao u to da je ovo rutinski obilazak. Pre će biti još jedna majčina nameštaljka.

Uprkos tome što je nezadovoljstvo u njemu raslo, morao je da prizna da je ovaj put razočaran nedostatkom kreativnosti. Sve do sada, neprilike su predstavljale sveže i inovativne načine da se privuče pažnja oficira policije Rika Čendlera.

Ostati bez benzina, ako je to ono što se desilo, kotiralo se vrlo nisko na skali originalnosti.

Odvezao se do oboda grada i peške otišao do mesta gde je vozač vatrenocrvenih kola čekao pomoć. Dok se približavao, pogled mu je zapeo za nabranu belu čipku koja nije mogla biti ništa drugo nego veo venčanice koji vijori iznad vrata. Očima je zakolutao prema nebesima. Prvo domina, a sad i nevesta. Haljina je potvrdila njegove sumnje da ga verovatno očekuje još jedna nameštaljka. Neveste se u Jorkšir Folsu nisu događale tek tako, a danas u gradu nije bilo zakazano nijedno venčanje. Najbliža radnja s kostimima bila je u Haringtonu, susednom gradu, i Rik se ne bi iznenadio da je ova žena prvo svratila tamo.

Očigledno je bila kreativnija nego što je on mislio, ali nije dobro obavila istraživanje. Rik Čendler je voleo da spasava žene, ali nevesta bilo koje vrste kotirala se na poslednjem mestu njegove liste. Poslednji put kad je odgovorio na sličan poziv u pomoć, bilo je prošlo oko dve godine otkako se vratio kući s koledža i počeo da radi u policiji. Jedna od njegovih najboljih drugarica i devojka prema kojoj je gajio duboka osećanja, Džilijen Frenk, napustila je koledž zato što je ostala trudna, a roditelji su je izbacili iz kuće. Rik je priskočio bez razmišljanja. Imao je te proklete čendlerovske gene. Odanost u njemu bila je jaka, a potreba da zaštiti još jača.

Počeo je tako što je Džilijen pružio krov nad glavom, ali na kraju se i venčao s njom. Nameravao je da detetu da svoje prezime, a Džilijen je pružio dom. Mislio je da će biti porodica. S obzirom na to da ga je privlačila i pre nego što je otputovala na studije, nije mu teško palo da učini dobro delo za prijatelju.

Zaljublivanje je predstavljalo prirodan sled – za njega. Dok su živeli zajedno za vreme njene trudnoće, on je popustio odbrambene mehanizme i dao svoje srce – samo da bi ono bilo zgaženo kad se vratio otac deteta nekoliko nedelja pre nego što je ona trebalo da se rodi. Njegova nekad zahvalna žena otišla je i ostavila Rika s papirima za razvod braka i lekcijom koju je izvukao iz tog iskustva.

Tada je odlučio da više nikad ne izgubi srce, ali svakako se dobro zabavljao i uživao u životu. Naposletku, on je bio muškarac koji voli žene. Njegov kratkotrajni brak nije to promenio. Istina je da nije iznajmio billboard kako bi objavio svoju nameru da se nikad više neće ženiti, ali ženama s kojima se zabavljao savršeno jasno je stavljao do znanja šta misli i oseća. Ova takozvana nevesta mogla bi slobodno da se ponudi i ciglastom zidu, izazvala bi žešću reakciju nego kod Rika Čendlera.

S jednom rukom na pištolju, a drugom na otvorenom prozoru, nagnuo se naniže. „Mogu li da vam pomognem, gospođice?“

Žena se okrenula prema njemu. Imala je jedinstvenu nijansu crvene kose i najkrupnije zelene oči koje je ikada video. Možda joj

je u nekom trenutku šminka i bila nevestinski savršena, ali suze su joj razmazale maskaru i u potocima ispresecale rumenilo.

Nešto kod nje delovalo mu je poznato, ali Rik nije umeo da odredi šta. U malom mestu, prepoznavao je većinu ljudi, ali tu i tamo neko bi ga i iznenadio. „Pretpostavljam da imate problema s kolima?“

Klimnula je glavom i duboko uzdahnula. „Ne biste mogli da me odšlepate?“ Njen promukli glas zvučao je kao da je upravo ispila gutljaj kuvane rakije.

Želja da pije s njenih usana i sam se uveri u to zatekla ga je nespremno. Ne samo da je mislio kako je dovoljno očeličio da odoli čarima ove žene nego uopšte nije ni reagovao na neku ženu ili pokušaj zavodjenja otkako je počela ova bračna hajka njegove majke. A ipak pred ovom takozvanom porumenelom nevestom počeo je da se znoji od unutrašnje vreline, a ne od žarkog letnjeg sunca.

Oprezno ju je pogledao. „Ne mogu ja da vas odšlepam, ali mogu da pozovem Ralfa, a on će poslati kamion.“ Koncentrisao se na problem s njenim kolima, a ne na njene usne koje su delovale ukusno.

„Da li biste prvo mogli da mi pomognete da izađem odavde?“ Pružila je ruku na kojoj nije bilo prstena. „Izašla bih i sama, ali mislim da sam se zaglavila.“ Tkanina je šuštalala dok je ona pokušavala da se izvuče iz kola.

I dalje nije bio siguran da li pred sobom ima pravu ženu u nevolji, i u sebi je vagao verovatnoće. Nevesta minus verenički prsten ili burma nije išlo u prilog rutinskom obilasku.

Što nije bilo ni važno. Morala je da izađe iz prokletih kola. Otvario je vrata, a onda ispružio ruku. Kad je stavila svoje sićušne prste u njegovu šaku, prodrmao ga je žestok trzaj. Nije umeo da objasni taj osećaj, ali kad su se te zaprepašćene, živahne zelene oči zagledale u njegove, znao je da je i ona to osetila.

Pokušavajući da se otrese tog uznemirujućeg osećaja, povukao ju je k sebi. Čvršće je stegnula njegovu ruku, ali kad se odgurnula da ustane, zateturala se napred i pala u njegovo spremno naručje. Grudima je udarila u njegova prsa i svest o njenom slatkastom parfemu

preplavila ga je kao bujica, a srce mu je zakucalo u brzom i divljem ritmu.

„Proklete štikle“, promrmljala mu je na uvo.

Nije mogao, a da se ne nasmeje. „I ja sam od onih što najviše vole ženske noge.“

Uхватиła se za njegova ramena i ispravila se. Iako je sada stajala dovoljno daleko od njega da je mogao bistrije da razmišlja, njen miris mu se urezao u sećanje – još čistiji zbog paperjaste bele haljine i dijademe koja joj je bila na glavi.

„Hvala na pomoći, pozorniće.“ Nasmešila se i on je primetio da ima rupice na oba obraza.

„Nema na čemu“, rekao je, ali to je bila laž. Voleo bi da nikad nije ni odgovorio na njen poziv u pomoć.

Rik je u svom životu upoznao mnogo žena, ali nikad ga nijedna nije ovako uzdrimala. Samo mu nije bilo jasno zašto baš *ova* žena?

Pogledom je prešao preko njenog tela u pokušaju da otkrije u čemu je njena privlačnost. Okej, grudi su joj primamljivo izgledale ispod dobro skrojene haljine. Velika stvar. Video je grudi i ranije. Štaviše, sve žene koje su u poslednje vreme pokušavale da ga zavedu gledale su da njihove budu na videlu, ali ni zbog jedne nije pozeleo da odbaci svaku racionalnu misao i odvuče dotičnu ženu u obližnju šumu kako bi vodili ljubav dok sunce ne zađe – pa nek ide do đavola i to što je prevarantkinja.

Riku zadržta telo od same pomisli na to pa se prisilio da nastavi pregled njenih mnogobrojnih kvaliteta. Sledeće što je osmotrio bila su njena sočna usta. Usne su joj bile namazane bezbojnim sjajem i tako prirodno pune i napućene da su mamile na poljubac. A on je već priznao svoju slabost da to želi.

Hemija je očigledno radila prekovremeno i morao je da prizna da je bila proketo privlačan mamac za ženu koju bi poslala njegova majka. *Ako* ju je poslala njegova majka. Da li je Rejni ponestalo žena iz grada pa je odlučila da uveze neku sa strane? Možda u tome leži

objašnjenje. Možda ga je zaintrigirala činjenica da je ona nova u gradu, nova za njega, bila ovo nameštaljka ili ne.

„Nešto nije u redu?“ Nabrala je nos. „Gledate me kao da nikad ranije niste videli ženu u venčanici.“

„Pokušavam da izbegnem takve stvari.“

Nacerila se. „Osvedočeni neženja, a?“

Nije želeo ništa da doda toj izjavi pa je odlučio da je vreme da otkrije istinu. „Da li vam je potrebno da vas odbacim do crkve na vreme?“ upitao je, kao policajac kakav jeste, a ne kao muškarac koga je uzбудila.

Zagrcnula se. „Nema crkve, nema venčanja.“

Znači, ako je i bila nevesta, sada više nije. U stvari, verovatno je ostavila nekog jadnika da sedi u crkvi i čeka da se ona pojavi. „Nema venčanja, a? Eto, kakav šok. Da li je mladoženja još pred oltarom?“

Kendal Saton se susrela sa očima boje lešnika ovog seksepilnog policajca. Nikada nije videla muškarca s tako gustim trepavicama i tako lepim očima. I tako podozrivim.

Čovek pored nje očigledno je pomislio da je pobešla nekoliko minuta pre nego što će reći 'da' i nije bio impresioniran njenim karakterom. Uopšte. Trebalo bi da bude uvređena. Umesto toga, ta njegova cinična crta budila je njenu radoznalost. Zašto bi tako zgodan muškarac gledao na žene tako ogorčenim očima? Nije znala, ali iz nekog neobjašnjivog razloga, nije želela da i nju gleda na tako negativan način.

Zatreptala je od bleštavila popodnevnog sunca, setivši se kako je dospela ovamo, a samo nekoliko sati ranije stajala je u nevestinskoj sobi crkve u kojoj je nameravala da se venča. Pokušala je da ubedi sebe u to da je pojas venčanice previše steže i da joj je tkanina presekla dotok kiseonika. Kad ta laž nije upalila, pokušala je da se natera da poveruje kako će sasvim lepo da diše čim je prođe nervoza i bude rekla 'da'. Lagala je.

Taj predstojeći brak ju je gušio. Jasno, lako je došla do svežeg vazduha čim su ona i Brajan na sam dan venčanja raskinuli veridbu,